

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-375/12

Margaretha Bouanich
versus
Directeur des services fiscaux de la Drôme

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Grenoble)

Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 63 — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 49 — Asutamisvabadus — Füüsiliste isikute tulumaks — Otseste maksude ülempiir vastavalt tulule — Kahepoolne topeltnormi vältimise leping — Teises liikmesriigis asuva äriühingu jaotatud selliste dividendide maksustamine, millelt on maks juba kinni peetud — Teises liikmesriigis tasutud maksu arvestamata jätmine või osaline arvessevõtmine maksu ülempiiri arvutamisel — ELTL artikkel 65 — Piirang — Põhjendus

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (viies koda), 13. märts 2014

1. *Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Asutamislepingu sätted — Kohaldamisala — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad teatavate otseste maksude ülempiiri vastavalt tulule (maksukilp) — Liikmesriigi residendile teises liikmesriigis asuva äriühingu jaotatud selliste dividendide maksustamine, millelt on maks juba kinni peetud — Maksuõigusnormid, mis on kohaldatavad olenemata osaluse suuruselt nimetatud äriühingus — Nii asutamisvabadust kui ka kapitali vaba liikumist käsitlevate sätete kohaldatavus*

(ELTL artiklid 49, 63 ja 65)

2. *Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Piirangud — Maksuõigusnormid — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad teatavate otseste maksude ülempiiri vastavalt tulule (maksukilp) — Liikmesriigi residendile teises liikmesriigis asuva äriühingu jaotatud selliste dividendide maksustamine, millelt on maks juba kinni peetud — Liikmesriikide maksualase pädevuse paralleelsest teostamisest tulenev ebasoodus olukord — Puudumine*

(ELTL artiklid 63 ja 65)

3. *Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Piirangud — Maksuõigusnormid — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad teatavate otseste maksude ülempiiri vastavalt tulule (maksukilp) — Liikmesriigi residendile teises liikmesriigis asuva äriühingu jaotatud dividendide maksustamine — Teises liikmesriigis tasutud maksu arvestamata jätmine või osaline arvessevõtmine maksu ülempiiri arvutamisel — Lubamatus — Põhjendused — Vajadus tagada maksusüsteemi ühtsus — Maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus liikmesriikide vahel — Puudumine*

(ELTL artiklid 49, 63 ja 65)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 24–31)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 37–39, 56, 59 ja 60)

3. ELTL artikleid 49, 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt juhul, kui selle liikmesriigi resident, kes on teises liikmesriigis asuva äriühingu aktsionär, saab mõlemas riigis maksustatavaid dividende ja kui topeltnmaksustamist välditakse sel viisil, et elukohariigis tehakse maksu ümberarvutus dividende maksva äriühingu riigis tasutud maksule vastavas summas, ei võeta otseste maksude ülempiiri – teatav protsent aasta jooksul saadud tulust – kehtestamisel arvesse dividende maksva äriühingu riigis tasutud maksu või võetakse seda arvesse üksnes osaliselt.

Esiteks, kuna selliste maksuõigusnormidega on kehtestatud residendist maksumaksjate erinev kohtlemine olenevalt sellest, kas nad saavad dividende riigi territooriumil asuvalt äriühingult või mõnes teises liikmesriigis asuvalt äriühingult, siis võivad need pärssida elukohaliikmesriigis üldise tulumaksukohustusega isikute taht investeerida oma kapitali äriühingutesse, mille asukoht on mõnes teises liikmesriigis, ja kujutavad endast kapitali vaba liikumise piirangut, mis üldreeglina on ELTL artikliga 63 keelatud.

Teiseks võib selline erinev maksustamine kujutada endast asutamisevabaduse piirangut, mis on ELTL artikliga 49 põhimõtteliselt keelatud, kui see muudab esimese liikmesriigi kodanikule asutamisevabaduse kasutamise teises liikmesriigis vähem atraktiivseks.

Sellist piirangut ei saa põhjendada ei riigi maksusüsteemi ühtsuse tagamise vajadusega ega liikmesriikide vahel maksustamispädevuse jaotuse säilitamise vajadusega.

Mis puutub riigi maksusüsteemi ühtsuse säilitamise vajadusse, siis selleks, et niisugusele põhjendusele tuginev argument oleks vastuvõetav, peab olema tõendatud otsene seos asjaomase maksusoodustuse ja soodustust tasakaalustava konkreetse maksu vahel ning otsest seost tuleb hinnata asjaomaste õigusnormide eesmärgist lähtudes. Ent seos maksusoodustuse – mis seisneb maksumaksjale maksu tagastamises, mille ülempiiri kehtestav säte võib tingida – ja soodustust tasakaalustava konkreetse maksu vahel puudub. Nimelt sõltub ülempiiri toime tagastatava maksusumma suurus maksumaksja poolt tasutud otseste maksude kogusummast ja sellest, kas see summa ületab seadusega kehtestatud künnise. Arutusel olev maksusoodustus antakse niisiis mitte vastavalt mõnele sissenõutud maksule, vaid ainult siis, kui kõigi asjaomaste maksudena tasutud summa ületab teatava protsendi maksumaksja aastatulust. Sellest tulenevalt ei saa tuvastada ühtki otsest seost asjaomase maksusoodustuse ja mõne konkreetse maksu vahel.

Mis puudutab liikmesriikide vahel maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotuse säilitamise vajadust, siis selline maksu ülempiiri säte ei riiva liikmesriigi võimalust maksustada tema territooriumil toimuvat tegevust ega tõkesta ka selle liikmesriigi võimalust maksustada teises liikmesriigis omandatud tulu. Seoses sellise maksusätte kohaldamise tingimustega ei tõusetu seega mingit küsimust maksustamispädevuse jaotuse kohta liikmesriikide vahel.

(vt punktid 55, 56, 59, 69, 72, 74, 85–88 ja resolutsioon)